

Από τη Γειτονιά στη Μονάδα_
Φοιτητική Εστία στο Βόλο

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αντικείμενο της διπλωματικής μου εργασίας είναι η δημιουργία Φοιτητικών Εστιών στην πόλη του Βόλου, εμπνευσμένων από την μελέτη, την προώθηση και την μετεξέλιξη του θεσμού της γειτονιάς και τον τρόπο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο αστικό τοπίο.

Γειτονιά είναι μια αυτόνομη οντότητα, με ένα περιορισμένο σύνολο ανθρώπων που κατοικούν σε ένα συγκεκριμένο χώρο, συνεργάζονται και αλληλεπιδρούν. Λειτουργεί ως μεταβατικό στοιχείο μεταξύ κατοικίας- πόλης και έχει ρόλο ενοποιητικό, ενώ αποτελείται από τα εξής δίπολα: ιδιωτικό-δημόσιο, οικείο-ανοίκιο, εντοπισμένο-αφηρημένο, φυσικό-ανθρωπογενές. Όλα τα στοιχεία που αποτελούν την έννοια της γειτονιάς μπορούν να συγκεντρωθούν σε τρεις χαρακτηρισμούς που προκύπτουν από τις εξής ερωτήσεις: που ανήκει η γειτονιά; πως λειτουργεί; τι είναι; Μια γειτονιά «συν-ανήκει» στους χρήστες της, λειτουργεί ως «ενοποιητικό στοιχείο» και είναι ένας «ζωντανός οργανισμός».

Στους χαρακτηρισμούς αυτούς και στα επιμέρους στοιχεία που τους αποτελούν βασίστηκε ο σχεδιασμός τόσο των μονάδων-δωματίων, όσο και των κοινόχρηστων χώρων που συνθέτουν το συγκεκριμένο συγκρότημα φοιτητικών κατοικιών, το οποίο βασίζεται κυρίως σε έννοιες όπως είναι τα ασαφή όρια, οι πολλαπλές διαβαθμίσεις της ιδιωτικότητας και η ενίσχυση των σχέσεων των χρηστών μεταξύ τους και με τους χώρους γύρω τους.

Ο σχεδιασμός βασίστηκε στην ύπαρξη πέντε τύπων μονάδων -δωματίων που διαχωρίζονται κυρίως ανάλογα με τον χρόνο παραμονής στην εστία και οι οποίες μπορούν να τοποθετηθούν σε διάφορους δυνατούς συνδυασμούς σε μια σταθερή δομή, η οποία στην επανάληψή της και σε συνδυασμό με ένα σύνολο κοινόχρηστων χώρων που βρίσκονται στην βάση της κατασκευής μπορούν να δημιουργήσουν διαφορετικά συγκροτήματα, ανάλογα τις επικρατούσες ανάγκες και να τοποθετηθούν σε κάθε τοποθεσία.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, ως παράδειγμα, έχει γίνει η τοποθέτηση τεσσάρων συγκροτημάτων στην περιοχή των Παλαιών του Βόλου, καθεμία από τις οποίες φιλοξενεί χώρους κοινόχρηστου χαρακτήρα, τόσο για τους χρήστες της εστίας, όσο και για τους υπολοίπους φοιτητές της περιοχής. Με αυτό τον τρόπο, φοιτητική εστία και γειτονιά πλέκονται και η μία εισχωρεί στην άλλη.

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Γαβρήλου Έβελυν
Φοιτήτρια: Τσαραμιάδη Παυλίνα

From the neighborhood to the Block_ Student Housing in Volos

SUMMARY

The subject of my thesis is the creation of student housing, clustered in one complex, based on the study, incorporation and evolution of the idea of the neighborhood in a way that can be utilized in the urban landscape.

The neighborhood is an independent unit, with a finite number of people inhabiting a certain space, coexisting and affecting each other. It functions as a transitory stage between the city and the home and it has a unifying character, while it consists of the following polarisations: private-public, familiar-unfamiliar, specific-abstract, natural-manmade. All the elements that define the concept of the neighborhood can be summed up in three characteristics answering the following questions: Who does a neighborhood belong to? How does it work? What is it? A neighborhood **belongs equally** to its users, acts as a **unifying element** and is a living element.

Based on these three characteristics and their individual components, the housing units and public paces of the complex were designed incorporating concepts such as vague limits, escalating privacy and facilitating contact between user and space.

The project's cornerstone is five housing units-rooms, separated according to the length of stay, which can be organized in various forms in a fixed structure. The structure's repetition in conjunction with some general use areas in its ground floor can generate different complexes based on the needs of every location.

In this particular situation, as an example, four complexes have been placed in one area of Volos. In a way that, the student residence and neighborhood become one part of the other.

Supervisor Professor: Gavrilou Evelyn

Student: Tsaramiadi Pavlina

Από τη Γειτονιά στη Μονάδα_
Φοιτητική Εστία στο Βόλο

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Γαβρήλου Έβελυν
Φοιτήτρια: Τσαραμιάδη Παυλίνα

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Φεβρουάριος 2017

Αντικείμενο της διπλωματικής μου εργασίας είναι η δημιουργία Φοιτητικών Εστιών στην πόλη του Βόλου, εμπνευσμένων από την μελέτη, την προώθηση και την μετεξέλιξη του θεσμού της γειτονιάς και τον τρόπο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο αστικό τοπίο.

Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη να έρθει σε επαφή με τους γύρω του φτιάχνοντας έτσι τον δικό του «μικρόκοσμο», μέσα στα διευρυμένα όρια μιας πόλης γεμάτης αγνώστους. Θέλησα, έτσι, να ασχοληθώ με τον σχεδιασμό ενός χώρου που να ευνοεί αυτή την επαφή και να την εμπνέει. Μια φοιτητική εστία, συγκεντρώνει ένα πλήθος ανθρώπων, που συνδέονται μεταξύ τους κυρίως μέσω του πανεπιστημίου και που αναπτύσσουν διάφορες σχέσεις μεταξύ τους, έχουν κοινά βιώματα, όμως κατά κύριο λόγο είναι διαφορετικοί και έχουν διαφορετικές ανάγκες. Χρησιμοποιώντας έναν περισσότερο εξωστρεφή σχεδιασμό με πολλούς «ενδιάμεσους» χώρους που να αντιστοιχούν στις διάφορες διαβαθμίσεις δημόσιου-ιδιωτικού, προσπάθησα να εντάξω τις αξίες που διέπουν τις γειτονιές στον αστικό σχεδιασμό, εμπνέοντας έτσι στους χρήστες την αίσθηση της κατοίκησης, κάνοντάς τους, όπως αναφέρει και ο Hertzberger, από χρήστες, κάτοικους. (Herman Hertzberger, Μαθήματα για σπουδαστές της αρχιτεκτονικής. Αθήνα: Πανεπιστημιακές εκδόσεις Ε.Μ.Π., 2002, σελ. 28).

ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ

Ως γειτονιά ορίζεται το τμήμα ενός οικιστικού συνόλου με ασαφή όρια και περιορισμένο αριθμό σπιτιών, που είναι χτισμένα το ένα κοντά στο άλλο. Προσπαθώντας να κάνω μια πιο προσωπική ερμηνεία του όρου, η γειτονιά είναι ένας «ζωντανός οργανισμός», που λειτουργεί αυτόνομα, με ένα περιορισμένο σύνολο ανθρώπων που κατοικούν σε ένα συγκεκριμένο χώρο, συνεργάζονται και αλληλεπιδρούν. Λειτουργεί ως μεταβατικό στοιχείο μεταξύ κατοικίας- πόλης και έχει ρόλο ενοποιητικό. Τέλος, αποτελείται από τα εξής δίπολα: ιδιωτικό-δημόσιο, οικείο-ανοίκιο, εντοπισμένο-αφηρημένο, φυσικό-ανθρωπογενές.

Πιο ολοκληρωμένα, τρεις χαρακτηρισμοί περιγράφουν την έννοια της γειτονιάς, το «συν-ανήκειν», το «ενοποιητικό στοιχείο» και ο «ζωντανός οργανισμός», και οι οποίοι προέκυψαν από τρία ερωτήματα, που τέθηκαν στην προσπάθεια να περιγραφεί αυτή η έννοια. Που ανήκει; Πως λειτουργεί; Τι είναι;

Προκειμένου να αναπτυχθεί η αίσθηση της ευθύνης, πρέπει να προσφέρεται στους χρήστες η ευκαιρία για προσωπική ενασχόληση και «να ενσωματώνεται η ελευθερία για προσωπικές πρωτοβουλίες στην οργανωτική δομή του σχετικού φορέα» ((Herman Hertzberger, Μαθήματα για σπουδαστές της αρχιτεκτονικής. Αθήνα: Πανεπιστημιακές εκδόσεις Ε.Μ.Π., 2002, σελ. 24).

ΤΟ “ΣΥΝ-ΑΝΗΚΕΙΝ”

Που ανήκει η γειτονιά; Η γειτονιά ανήκει στα μέλη της. Το σύνολο των ανθρώπων που κατοικούν σε μια γειτονιά δεν είναι μοναχά χρήστες της αλλά και θεμέλιο κομμάτι της. Για το λόγο αυτό μια γειτονιά ανήκει εξίσου σε όλα τα μέλη που την αποτελούν.

Προκειμένου να συμβαίνει αυτό πρέπει να υπάρχει καλή επικοινωνία ανάμεσα στους χρήστες της γειτονιάς, αλληλεγγύη μεταξύ τους, αλλά και να καλλιεργείται το αίσθημα της ευθύνης σε καθέναν από αυτούς. Με αυτό τον τρόπο τα μέλη της θα αισθάνονται μέλη μιας ομάδας (γείτονες), που φέρει την ευθύνη για έναν συγκεκριμένο χώρο (γειτονιά), που της ανήκει.

Οι ενέργειες που μπορούν να οδηγήσουν μια ομάδα ανθρώπων να αναπτύξει τα παραπάνω χαρακτηριστικά είναι οι κοινές εμπειρίες που μπορούν να έχουν, η συμμετοχή σε διάφορες κοινές δραστηριότητες που αφορούν το περιβάλλον τους, η προσωπική ενασχόληση και η συντήρηση του περιβάλλοντα χώρου τους, καθώς επίσης και το αίσθημα της συν-ιδιοκτησίας που μπορούν να έχουν με τα υπόλοιπα μέλη για τα στοιχεία που αποτελούν την γειτονιά. Η ενασχόληση, όμως, του χρήστη δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού. Για την εύρυθμη λειτουργία της γειτονιάς και την εξασφάλιση της καλής επικοινωνίας και σχέσης μεταξύ των μελών της, πρέπει να διασφαλίζεται η ισορροπία μεταξύ της προσωπικής ενασχόλησης με την κοινόχρηστη περιουσία και της ιδιωτικοποίησής της.

Η τάση των ανθρώπων για επαφή είναι εμφανής όπου δίνεται η δυνατότητα. Με κάθε ευκαιρία οι κάτοικοι προβάλλουν το ιδιωτικό της ζωής τους στον δημόσιο χώρο, δημιουργώντας διαβαθμίσεις ιδιωτικότητας.

Παλαιότερα, γύρω από μια αυλή υπήρχαν πολλές μικρές κατοικίες, ενώ η ίδια η αυλή εκτός από σημείο συνάντησης, ήταν και κοινόχρηστο καθιστικό, τραπεζαρία, πλυσταριό, κουζίνα... ήταν μια μικρή κοινωνία που τα μέλη της αν και αποτελούσαν ξεχωριστά νοικοκυριά, ζούσαν σαν μια μεγάλη οικογένεια. Αυτή η τάση, είναι εμφανής ακόμη και σήμερα.

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΩΣ ΕΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Πώς λειτουργεί η γειτονιά; Η γειτονιά λειτουργεί ως ενοποιητικό στοιχείο. Είναι η ατμόσφαιρα και οι δραστηριότητες που κυριαρχούν σε μια συγκεκριμένη χωρικά περιοχή και δημιουργούν συνδέσεις μεταξύ των κατοίκων της, αλλά και μεταξύ της περιοχής αυτής και της περιβάλλουσάς της.

Ως ενοποιητικό στοιχείο, μια γειτονιά, αποτελείται από δίπολα, τα οποία γεφυρώνει, όπως το ιδιωτικό με το δημόσιο, το οικείο με το ανοίκειο, το τεχνητό με το ανθρώπινο στοιχείο. Ιδιαίτερη σημασία για αυτή έχει η έννοια του «ενδιάμεσου», ό,τι δηλαδή υπάρχει ή συμβαίνει ανάμεσα στα στοιχεία που την αποτελούν. Τέλος ένα ακόμη χαρακτηριστικό της γειτονιάς που την οδηγεί στο να χαρακτηριστεί ως ενοποιητικό στοιχείο είναι η προβολή του «σπιτιού στην πόλη γύρω του». Του εσωτερικού της στον γύρω κόσμο. Ο εξωστρεφής της, δηλαδή, χαρακτήρας.

Σημαντικές ενέργειες που βοηθούν μια γειτονιά να λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο είναι, η διαβάθμιση, αλλά και η ιεράρχηση των διάφορων χώρων που την αποτελούν. Η προσπελασιμότητά της όχι μόνο από τα μέλη της αλλά και από κάθε επίδοξο επισκέπτη της. Ακόμη, τα ασαφή της όρια, είτε με την χωρική τους έννοια, είτε όσον αναφορά τα όρια μεταξύ των διάφορων δίπολων που την αποτελούν. Τέλος, η λογική της «ανοιχτής πόρτας» και η μεταφορά των δραστηριοτήτων από το εσωτερικό του σπιτιού προς τα έξω, είναι δύο στοιχεία που βοηθούν στον εξωστρεφή και τον ενοποιητικό της χαρακτήρα.

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΩΣ “ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ”

Τι είναι η γειτονιά; Η γειτονιά είναι ένας «ζωντανός οργανισμός». Το περιβάλλον που αποτελεί μια γειτονιά αποτελείται από δύο στοιχεία, το ανθρώπινο και τον ίδιο τον τόπο, όπου τοποθετείται. Προκειμένου να συνυπάρξουν αυτά τα δύο στοιχεία και να έχουν κοινή πορεία, ως σύνολο, πρέπει να αλλάζουν ανάλογα με τις συνθήκες και να εξελίσσονται μαζί χωρίς να χάνουν τον χαρακτήρα τους.

Για να το επιτύχουν αυτό πρέπει να διέπονται από προσαρμοστικότητα, να παρακολουθούν τις αλλαγές και να τις εγκιβωτίζουν στην μορφή της ίδιας της γειτονιάς. Σαν «ζωντανός οργανισμός», η γειτονιά καλύπτει και τις ανάγκες που έχει, είτε τις ατομικές, είτε και τις κοινωνικές, αλλά παράλληλα αναδεικνύει και τις ιδιαιτερότητες του τόπου στον οποίο βρίσκεται, ενώ δεν γίνεται να της αποβάλλει κανείς το «απρόοπτο» του χαρακτήρα της, στοιχείο που κάνει κάθε «ζωντανό οργανισμό» ιδιαίτερο και ξεχωριστό.

Για να μπορέσει να αποδώσει μια τέτοια μορφή δεν γίνεται να αφορά ένα ανεξέλεγκτο αριθμό ανθρώπων ή τετραγωνικών. Μια γειτονιά μπορεί να λειτουργήσει όπως αναφέρεται παραπάνω μόνο αν τοποθετείται στα πλαίσια ενός σχετικά περιορισμένου χώρου, με τα μέλη-χρήστες του να είναι σε αλληλεξάρτηση με τον χώρο και να του εξασφαλίζουν έναν βαθμό αυτονομίας σε σχέση με την περιβάλλουσα περιοχή. Τέλος, σε μια τέτοια δομή είναι αναμενόμενες και ευπρόσδεκτες από τους χρήστες, οι διάφορες χωρικές «ανωμαλίες», που ενδέχεται να υπάρχουν, αφού προσδίδουν στην γειτονιά ένα μοναδικό και γοητευτικό χαρακτήρα, κατάλληλο για να “πλέξουν” πάνω τους τους δικούς του τόπους και να τους αποδώσουν τις δικές τους χρήσεις και ερμηνείες .

ΣΥΝ-ΑΝΗΚΕΙΝ

ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΝΟΠΙΗΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ		ΣΚΟΠΟΣ / ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ
ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ? ΣΥΝ-ΑΝΗΚΕΙΝ	ΧΡΗΣΤΗΣ	<ul style="list-style-type: none"> • καλή επικοινωνία χρηστών • αλληλεγγύη • αίσθημα ευθύνης	<ul style="list-style-type: none"> • κοινές εμπειρίες χρηστών • συμμετοχή • συν-ιδιοκτησία • ισοροπία στον βαθμό ενασχόλησης • όρια χρήστη-χώρου • συντήρηση • κίνητρα • σύνολο τόπων-ερμηνειών • ευκαιρίες για προσωπική ενασχόληση
ΤΙ ΕΙΝΑΙ? ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	<ul style="list-style-type: none"> • προσαρμοστικότητα • ανάδειξη του τόπου • κάλυψη ατομικών + κοινωνικών αναγκών • το "απρόοπτο"	<ul style="list-style-type: none"> • αναμονές • διερεύνηση χρήσεων των πραγμάτων • περιορισμένος χώρος • σχετική αυτονομία • αλληλεξάρτηση ανθρώπων + χώρων • χωρικές "ανωμαλίες"
ΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ? ΕΝΟΠΙΗΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ	ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ	<ul style="list-style-type: none"> • ιδιωτικό-δημόσιο/ οικείο-ανοίκιο • το "ενδιάμεσο" • προβολή του σπιτιού στην πόλη	<ul style="list-style-type: none"> • διαβάθμιση + ιεράρχηση χώρων • προσπελασιμότητα • ασαφή όρια • λογική της ανοιχτής πόρτας • μεταφορά δραστηριοτήτων από το σπίτι προς το δημόσιο

Από τη Γειτονιά στη Μονάδα

Μεταφράζοντας τα παραπάνω χαρακτηριστικά, που αφορούν τη γειτονιά, σε χωρικές μορφές, δημιουργήθηκε μια τυπολογία μονάδων κατοίκησης για φοιτητές και στη συνέχεια μια μεθοδολογία για τον συνδυασμό τους σε μια διασκορπισμένη φοιτητική εστία, μέσα στον αστικό ιστό.

Επηρεασμένοι από το πρώτο τμήμα του χαρακτηρισμού («συν-ανήκειν»), δημιουργήθηκαν κοινόχρηστοι χώροι που αφορούν σε εμπειρίες που θα μπορούσαν να μοιράζονται οι χρήστες π.χ. αίθουσα γυμναστικής, εστιατόριο, αναγνωστήριο, εντευκτήριο κ.τ.λ. Επίσης, για να ενισχυθεί το αίσθημα της συν-ιδιοκτησίας και της ευθύνης απέναντι στον χώρο, οι κοινόχρηστοι χώροι αφορούν τουλάχιστον δύο χρήστες (ακόμη και όσοι αντιστοιχούν σε συγκεκριμένες μονάδες), έτσι ώστε να υπάρχουν ευκαιρίες για προσωπική ενασχόληση αλλά και ισορροπία στο βαθμό που αυτή πραγματοποιείται.

Ένα από τα βασικά στοιχεία που αφορά στο δεύτερο τμήμα του χαρακτηρισμού («ενοποιητικό στοιχείο») είναι η διαβάθμιση της ιδιωτικότητας. Το όριο δημόσιου-ιδιωτικού είναι το βασικότερο στοιχείο που καθορίζει τον βαθμό κατοίκησης των κοινόχρηστων χώρων. Ως δημόσιο νοείται η περιοχή που είναι προσπελάσιμη από όλους ανά πάσα στιγμή και η ευθύνη για τη συντήρησή της είναι συλλογική. Αντίστοιχα, ως ιδιωτικό, η περιοχή της οποίας η προσπέλαση είναι δυνατή από μία μικρή ομάδα ή ένα άτομο, που έχει και την ευθύνη της συντήρησής της. Οι κατόψεις των μονάδων και κατ' επέκταση του ευρύτερου χώρου έχουν διαρρυθμιστεί στηριζόμενες στην πολλαπλή διαβάθμιση της ιδιωτικότητας, από τους απόλυτα ιδιωτικούς χώρους που αφορούν τους φοιτητές-κατοίκους της εστίας, στους ξεκάθαρα δημόσιους που απευθύνονται σε κάθε άλλο πιθανό χρήστη των εγκαταστάσεων. Η κατοικία- δωμάτιο αποκτά πιο εξωστρεφή χαρακτήρα, βγάζοντας λειτουργίες της στον κοινόχρηστο χώρο (λογική της ανοιχτής πόρτας) και οδηγώντας τον χρήστη στην εκμετάλλευση του τελευταίου. Οι χώροι είναι σχεδιασμένοι απαντώντας στην λογική των ασαφών ορίων, όπου το μέσα και το

έξω χάνουν, έστω και προσωρινά τα νοήματά τους, το ιδιωτικό διοχετεύεται στο κοινόχρηστο και το δημόσιο διεισδύει στο ιδιωτικό.

Τέλος, εξετάζοντας το τρίτο στοιχείο που χαρακτηρίζει την έννοια της γειτονιάς («ζωντανός οργανισμός»), γίνεται αντιληπτό πως ο χώρος πρέπει να είναι περιορισμένος και να απευθύνεται σε ένα μικρό σχετικά αριθμό ατόμων, ώστε να μπορεί να είναι καλύτερα διαχειρίσιμος. Για το λόγο αυτό οι μονάδες που έχουν σχεδιαστεί έχουν μικρές διαστάσεις, ενώ στη δομή που προκύπτει από τον συνδυασμό τους υπάρχει όριο στον αριθμό των ατόμων που εξυπηρετεί. Τόσο στις μονάδες, όσο και στους κοινόχρηστους χώρους ο εξοπλισμός που υπάρχει, αφορά ελάχιστες επεμβάσεις που λειτουργούν κυρίως ως «αναμονές»-χωρικές ανωμαλίες- που μπορούν σε κάθε περίπτωση να προσαρμοστούν στις ανάγκες που προκύπτουν και να παραλάβουν διαφορετικές χρήσεις, που περιορίζονται μόνο από την φαντασία των χρηστών τους.

Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ

Για τον σχεδιασμό της φοιτητικής εστίας εν γένει, αλλά κυρίως των μονάδων κατοίκησης, εκτός από την παραπάνω έρευνα, σημαντικό ρόλο είχε και η παρατήρηση που είχε γίνει στον χώρο της υπάρχουσας φοιτητικής εστίας στον Βόλο, που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της ερευνητικής μου εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρήθηκε ότι όλα τα δωμάτια είχαν ίδια διαρρύθμιση, με σταθερό εξοπλισμό, μια κοινόχρηστη κουζίνα (εκτός λειτουργίας), ένα κοινό πλυντήριο και εξασφαλίζει διαμονή στους φοιτητές μόνο για έναν χρόνο. Η επίγνωση της προσωρινότητας της διαμονής είναι φανερή στον τρόπο που χρησιμοποιούν οι χρήστες τους χώρους τους. Οι περισσότεροι είτε προσπαθούν να αναπαράγουν το «παιδικό τους δωμάτιο», είτε αντιμετωπίζουν τον χώρο σαν ένα δωμάτιο ξενοδοχείου. Η πρώτη κατηγορία προκειμένου να αισθανθεί τον χώρο πιο οικείο, τον γεμίζει με διάφορα αντικείμενα (συνήθως διακοσμητικά) που υπήρχαν και στον παλιό τους χώρο, ενώ η δεύτερη ασχολείται ελάχιστα με την διακόσμηση και την διαρρύθμιση και περιορίζεται μόνο στα απαραίτητα αντικείμενα που πρέπει να έχουν στον προσωπικό τους χώρο. Σε κάθε δωμάτιο η τοποθέτηση των αντικειμένων είναι παρόμοια, και προκύπτει από την ερμηνεία συγκεκριμένων χωρικών μορφών ως συγκεκριμένους χώρους. Για παράδειγμα, η ύπαρξη ενός μικρού ψυγείου, παροτρύνει για την υποσυνείδητη δημιουργίας μίας, έστω υποτυπώδους κουζίνας, με τα σχετικά αντικείμενα να τοποθετούνται στη γύρω περιοχή.

Στην κατασκευή υπάρχουν πέντε τύποι μονάδων-δωματίων, οι οποίοι προκύπτουν κυρίως από τον χρόνο διαμονής των χρηστών τους σε αυτές. Πιο συγκεκριμένα:

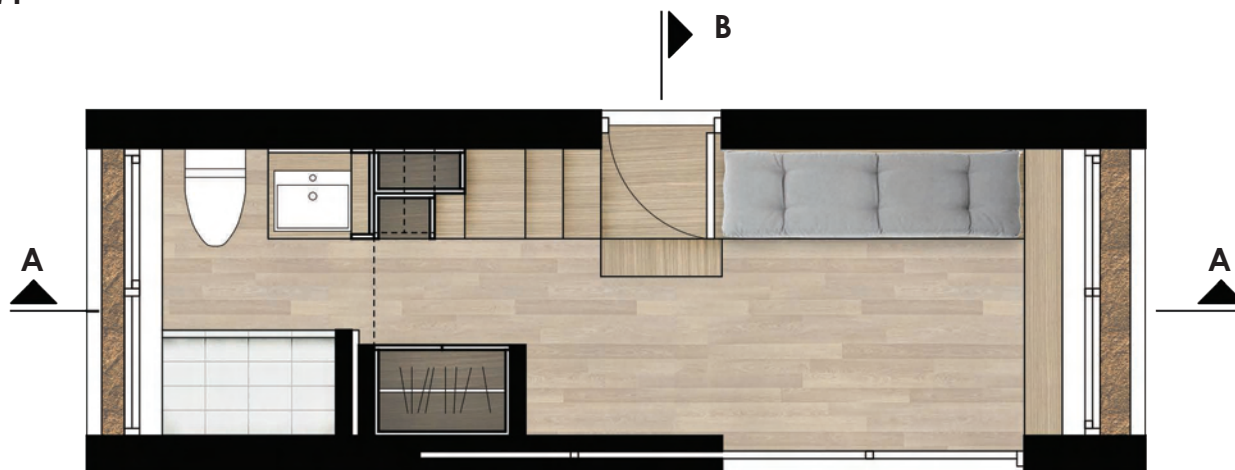
- η μονάδα #1 είναι για προσωρινή κατοίκηση από ένα χρήστη
- η μονάδα #2 είναι για μόνιμη κατοίκηση από ένα χρήστη
- η μονάδα #3 είναι για προσωρινή κατοίκηση ενός έως δύο χρηστών
- η μονάδα #4 είναι για μόνιμη κατοίκηση δύο χρηστών
- η μονάδα #5 είναι για τους επισκέπτες της σχολής

Κάθε δωμάτιο έχει διάφορες ζώνες ιδιωτικότητας και διαφόρους βαθμούς γειννίασης με τα υπόλοιπα. Τα ασαφή όρια και η έμμεση επαφή με τα εκατέρωθεν δωμάτια, μέσω μικρών κοινόχρηστων χώρων, είναι οι βασικές μέθοδοι για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός. Επίσης, βασικό χαρακτηριστικό κάθε δωματίου είναι η εξωστρέφειά του. Οι μικροί αυτοί χώροι μπορούν να φιλοξενήσουν βασικές λειτουργίες για την καθημερινότητα των χρηστών αλλά αλληλοεξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τους κοινόχρηστους χώρους που τους περιβάλλουν.

Οι χώροι που προορίζονται για προσωρινή κατοίκηση (6 μήνες έως 1 χρόνος), έχουν πιο έντονη διαμόρφωση με συγκεκριμένες μορφές εξοπλισμού, δημιουργώντας τόπους συσχέτισης με γνωστές μορφές από τους προηγούμενους χώρους κατοικίας των χρηστών. Σε έναν τέτοιο χώρο η ανάγκη για οικειότητα είναι μεγαλύτερη και η κατοίκηση μπορεί να πραγματοποιηθεί κυρίως με την χρήση μικρών αντικειμένων. Αντίθετα, στους χώρους μόνιμης κατοίκησης (καθ' όλη την διάρκεια των σπουδών του χρήστη), η διαμόρφωση είναι λιγότερο έντονη, με απλές μορφές εξοπλισμού, που δεν δημιουργούν ένα σταθερό μοτίβο χρήσης του χώρου (κυρίως στα λιγότερο ιδιωτικά σημεία της μονάδος), επιτρέποντας έτσι στον χρήστη να επέμβει και αυτός στην διαδικασία της διαμόρφωσης, στο βαθμό που το επιθυμεί.

μονάδα#1

κάτοψη α' στάθμης

κάτοψη β' στάθμης

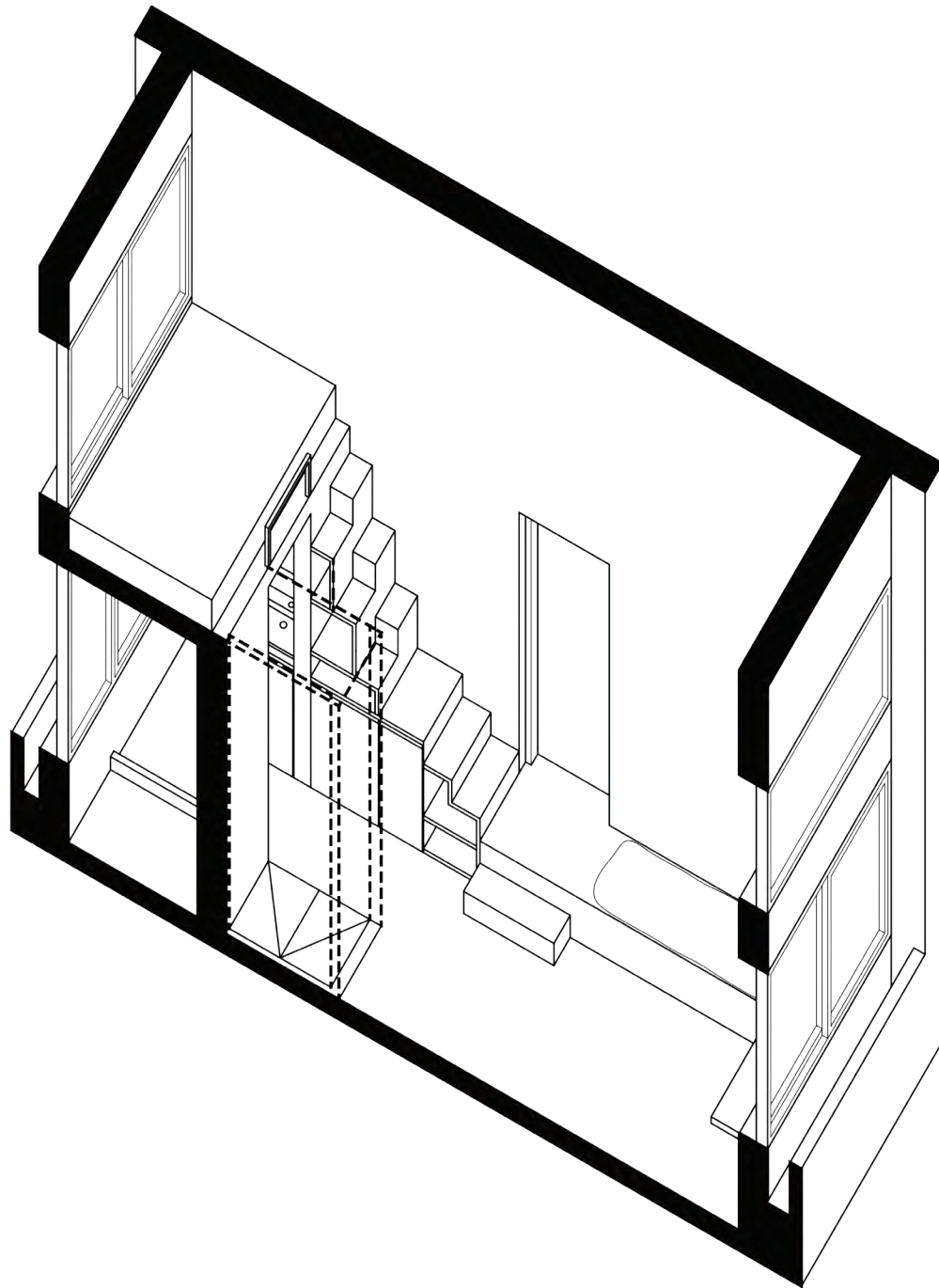

τομή A-A'

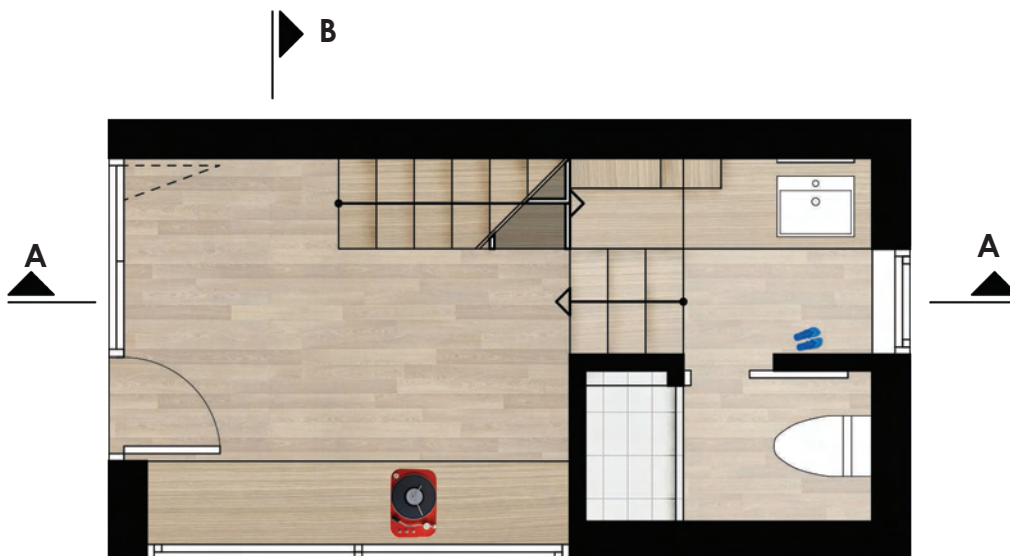

τομή B-B'

αξονομετρικό

μονάδα#2

κάτοψη α' στάθμης

κάτοψη β' στάθμης

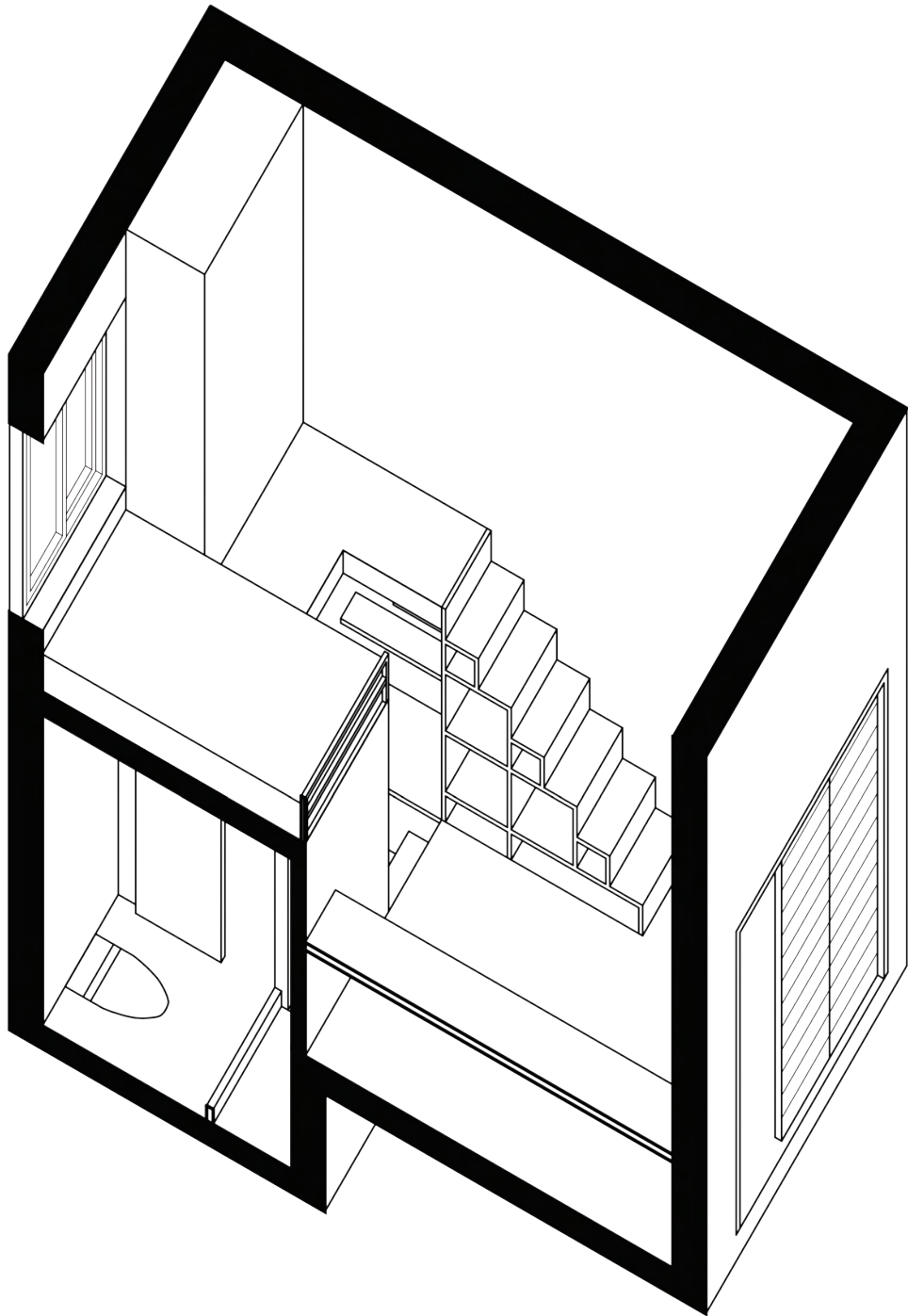
τομή A-A'

τομή B-B'

αξονομετρικό

μονάδα#3

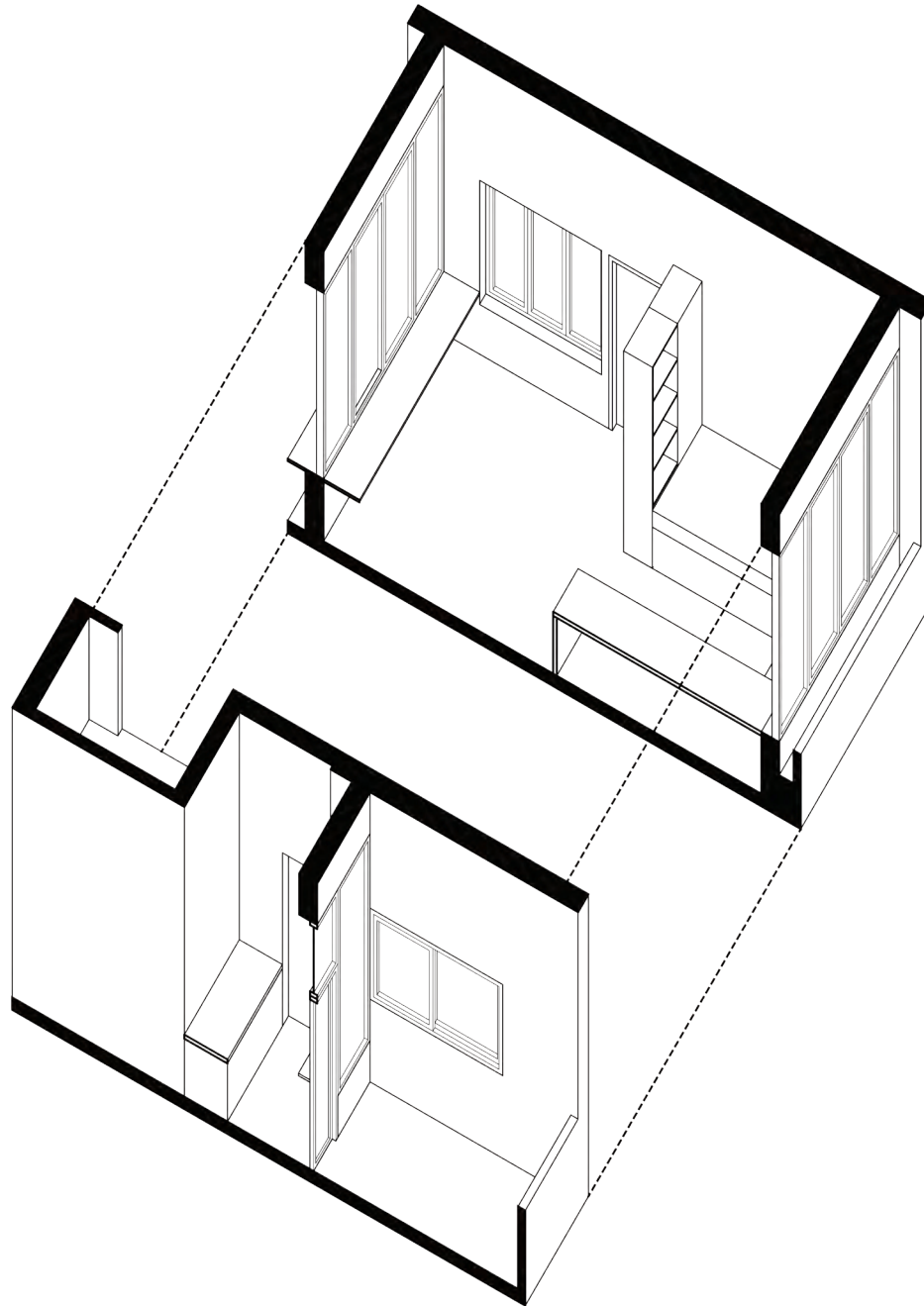
κάτοψη

τομή A-A'

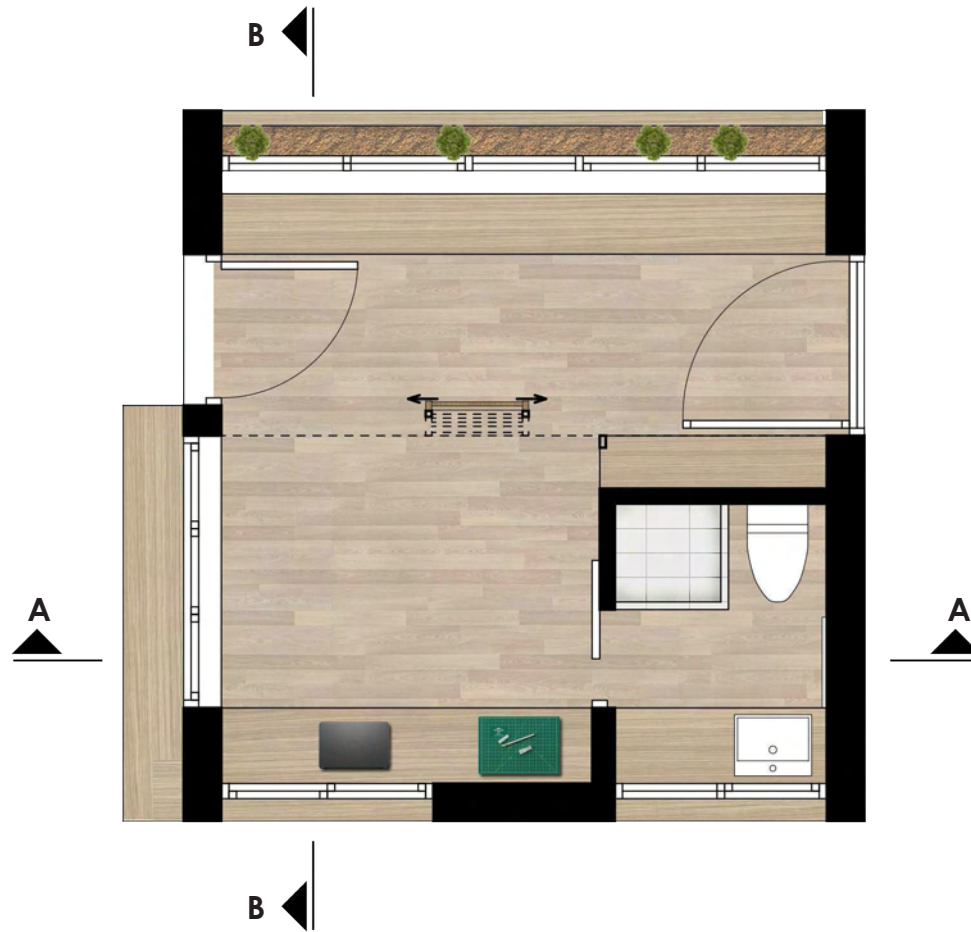

τομή Β-Β'

αξονομετρικό

μονάδα#4

κάτοψη α' στάθμης

κάτοψη β' στάθμης

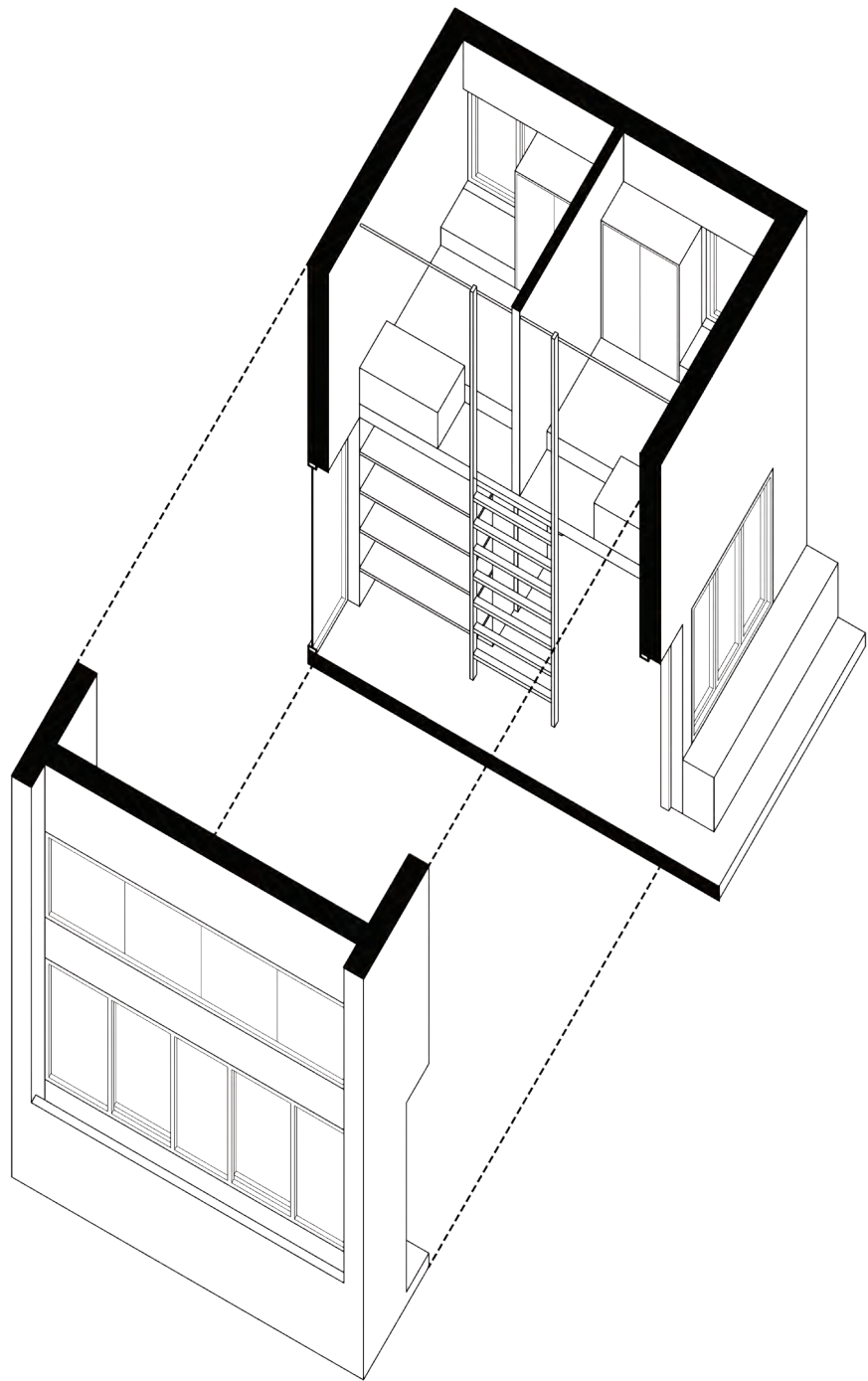
τομή A-A'

τομή Β-Β'

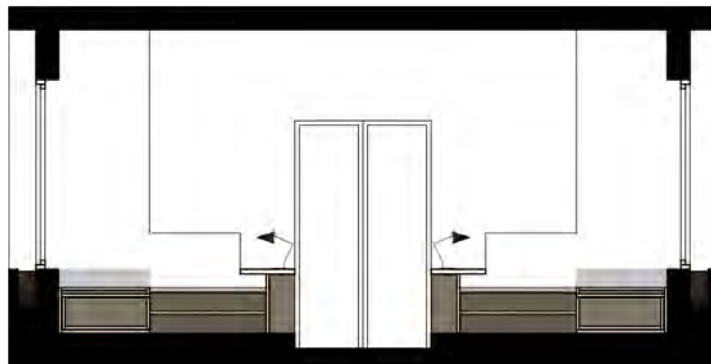
αξονομετρικό

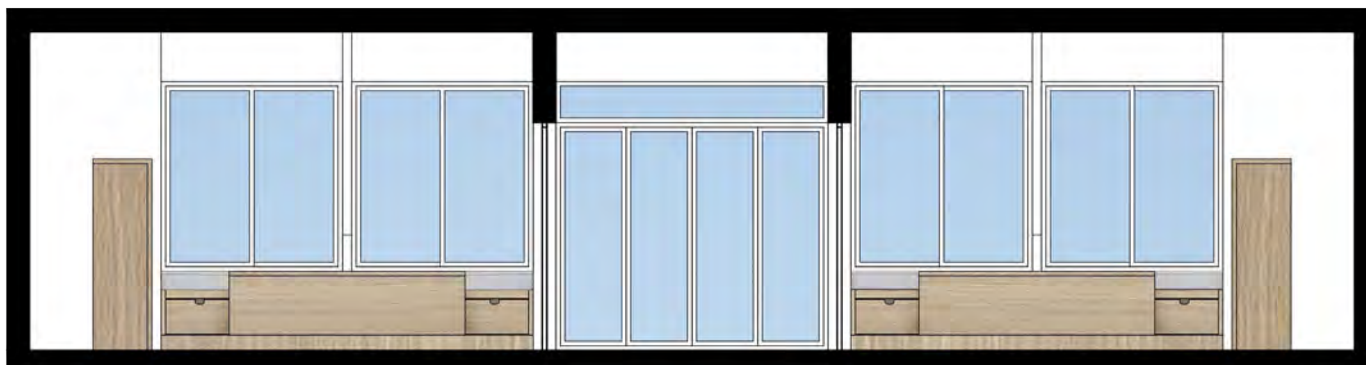
μονάδα#5

κάτοψη

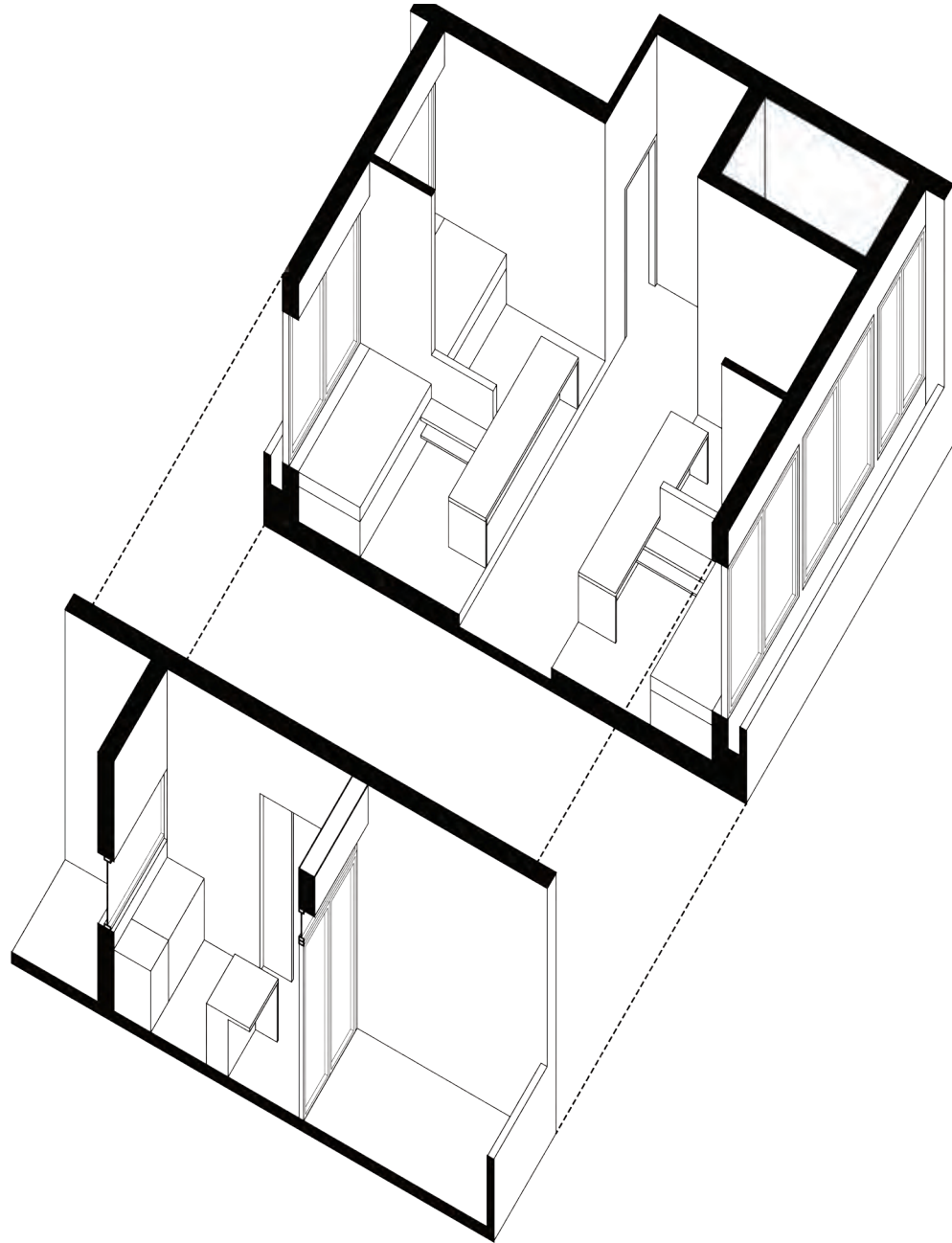

τομή Β-Β'

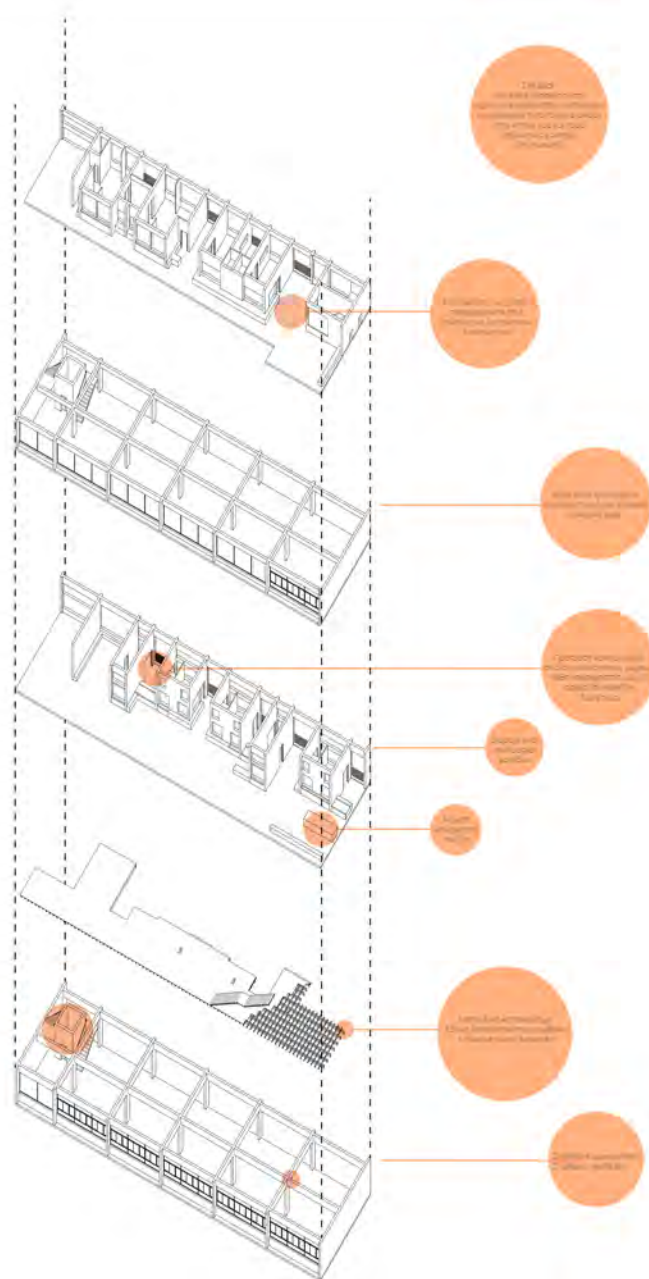

τομή Α-Α'

αξονομετρικό

οξονομετρικό διάγραμμα
κλίμακα 1:200

ΠΩΣ ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ

Για την σύνδεση των μονάδων δημιουργήθηκε μια δομή (block) με σταθερό σκελετό, που αποτελείται από έξι πυλώνες, σταθερό κλιμακοστάσιο και μια σταθερή ελεύθερη κουζίνα, μέσα στην οποία οι μονάδες θα μπορούν να συνδυαστούν με διάφορους τρόπους, σύμφωνα με κάποιους κανόνες. Οι μονάδες τοποθετούνται σε δύο επίπεδα ανά block και τις διαφορές των επιπέδων από τις μονάδες τις παραλαμβάνει μια μεταλλική κατασκευή, όπου χρειάζεται.

Αυτές οι δομές μπορούν να τοποθετηθούν σε διάφορες θέσεις μέσα στην πόλη ανάλογα με τις ανάγκες του πανεπιστημίου για κλίνες. Με αυτό τον τρόπο, φοιτητική εστία και γειτονιά γίνονται ένα. Οι χρήστες προκειμένου να εξυπηρετηθούν, δεν οδηγούνται σε ένα συγκεκριμένο κτίριο, αλλά διασκορπίζονται στην πόλη, την γνωρίζουν καλύτερα και γίνονται μέλη της.

Οι κανόνες σύνδεσης των μονάδων είναι:

1. Κάθε δομή μπορεί να φιλοξενήσει το πολύ 20 άτομα
2. Οι μονάδες τοποθετούνται στην μία όψη της κατασκευής, η οποία διαμορφώνεται ανάλογα με τον συνδυασμό που θα έχει προκύψει
3. Κάθε μονάδα πρέπει να έχει πρόσβαση σε δύο κοινόχρηστους χώρους (εξαιρείται η μονάδα μόνιμης κατοίκησης ενός χρήστη)
4. Κάθε κοινόχρηστος χώρος αφορά τουλάχιστον 2 άτομα
5. Σε κάθε δομή υπάρχουν σε σταθερές θέσεις το κλιμακοστάσιο και η κουζίνα
6. Ανάλογα με τη θέση που θα τοποθετηθεί, το block μπορεί να προσαρμόσει τις διαστάσεις του, βασιζόμενο πάντα στο σταθερό του σκελετό
7. Στο ισόγειο κάθε δομής τοποθετούνται κοινόχρηστοι χώροι, υποδοχής, πλυντηρίων και συναθροίσεων, αίθουσα γυμναστικής, εντευκτήριο κ.τ.λ. που αφορούν τόσο τους κατοίκους, όσο και τους υπόλοιπους φοιτητές της περιοχής
9. Οι δομές αυτές έχουν την δυνατότητα να συνδυαστούν το πολύ ανά δύο καθ' ύψος (+το ισόγειο) και να δημιουργήσουν κατασκευές που να τοποθετούνται ελεύθερα στο οικόπεδο, ώστε να καλύψουν τον απαιτούμενο αριθμό κλινών
10. Προκειμένου να εξασφαλιστεί σωστός ηλιασμός, η κατασκευή δεν ακουμπά άλλες υπάρχουσες κατασκευές, αλλά υποχωρεί δημιουργώντας ένα κενό, κατάλληλο για τμήμα των κοινόχρηστων χώρων.

block

κάτοψη α' επιπέδου

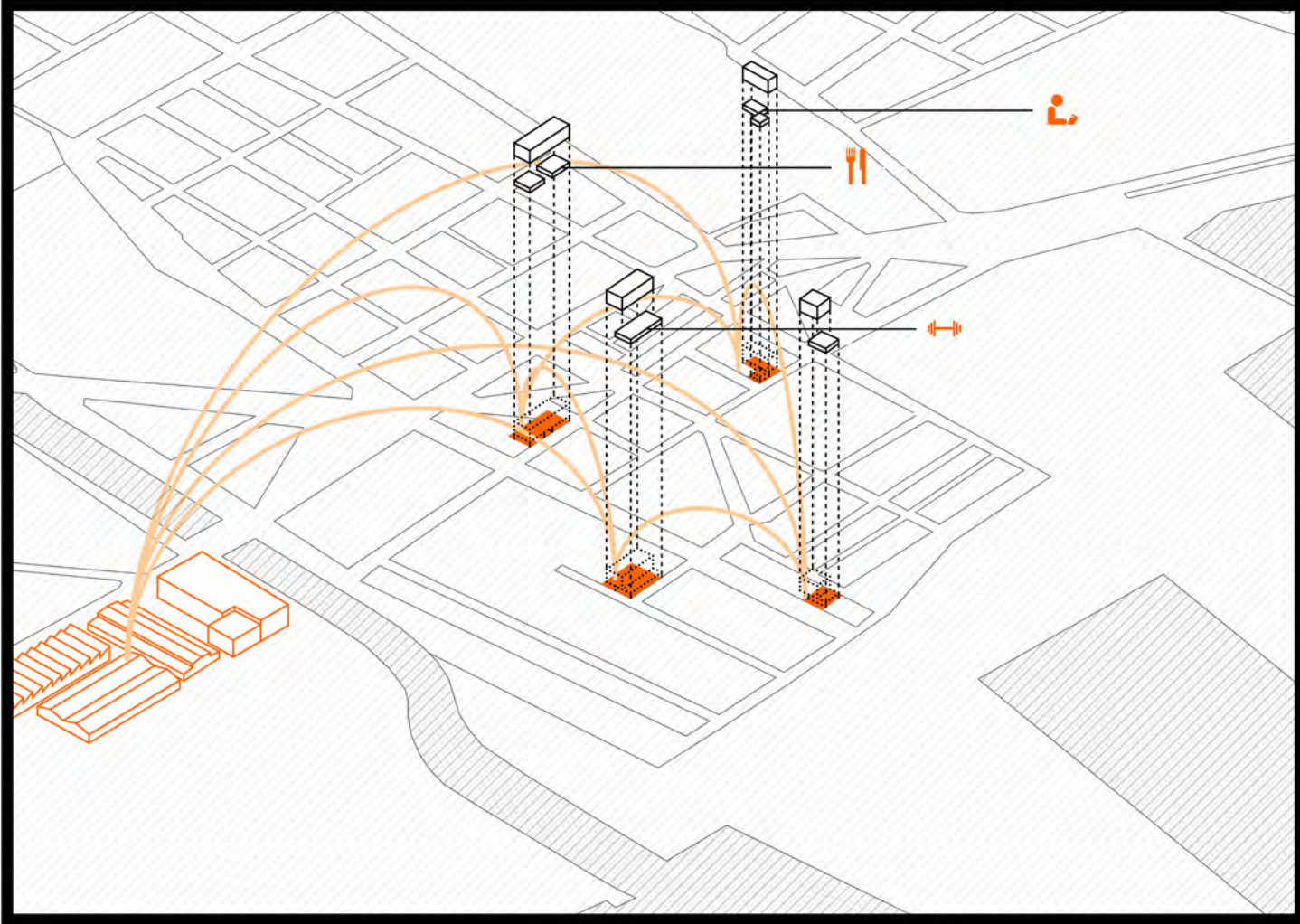

κάτοψη β' επιπέδου

τομή A-A'

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΜΗΣ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

Για την τοποθέτηση της δομής αυτής στο αστικό τοπίο επιλέχθηκε η περιοχή των Παλαιών στο Βόλο, περιοχή δίπλα στην Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου. Στην περιοχή αυτή επιλέχθηκαν τέσσερα σημεία σε μικρή σχετικά απόσταση μεταξύ τους, όπου τοποθετούνται τα blocks με τις ισόγειες κατασκευές τους, οι οποίες φιλοξενούν κοινόχρηστους χώρους που αφορούν τους φοιτητές τόσο των αντίστοιχων φοιτητικών εστιών, όσο και των υπολοίπων, που βρίσκονται στην περιοχή. Με αυτό τον τρόπο η φοιτητική εστία ανοίγεται στην γειτονιά, γίνεται κομμάτι και συνέχειά της, ανήκοντας σε αυτήν, αλλά και αφήνοντάς την να την διαπερνά.

Φοιτητική Εστία_Τομέα Εστιατορίου

κάτοψη ισογείου

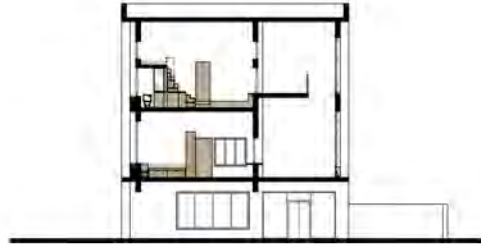

κάτοψη α' επιπέδου

κάτοψη β' επιπέδου

τομή Β-Β'

τομή Α-Α'

κύρια όψη

πίσω όψη

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΧΡΗΣΤΩΝ ΣΕ ΧΩΡΟ ΜΕ ΣΤΑΘΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Μέσα στα πλαίσια αυτής της ερευνητικής εργασίας, μελετήθηκε η περίπτωση της φοιτητικής εστίας του Βόλου, ως παράδειγμα για τους διαφορετικούς τρόπους οικειοποίησης του χώρου από τους χρήστες του, σε σταθερό κέλυφος. Τα δωμάτια είναι μονόκλινα, με μπάνιο και παραχωρείται στους φοιτητές για ένα χρόνο. Κάθε δωμάτιο είναι εξοπλισμένο με ένα μικρό ψυγείο, μία τηλεόραση, ένα κρεβάτι, ένα γραφείο και μία καρέκλα, ένα κομοδίνο, μία συρταριέρα, ράφια και μία ντουλάπα για αποθηκευτικούς χώρους. Υπάρχει ένα πλυντήριο ρούχων κοινόχρηστο για όλα τα δωμάτια, και μία κουζίνα σε κάθε όροφο (τα τελευταία χρόνια η κουζίνα δεν λειτουργεί). Από τους κανονισμούς της διαχείρισης της εστίας, μέσα στα δωμάτια απαγορεύονται συσκευές για μαγείρεμα (ηλεκτρικό μάτι κ.τ.λ.), καθώς και τα εφεδρικά κρεβάτια. Μετά από την παρατήρηση των δειγμάτων προέκυψαν τα εξής συμπεράσματα που αφορούν την συμπεριφορά του δείγματος συνολικά.

Στα περισσότερα άτομα που μένουν στην φοιτητική εστία είναι εμφανής η επίγνωση ότι πρόκειται για μια προσωρινή κατοικία, στην οποία η δυνατότητα επέμβασής τους είναι περιορισμένη από τους κανονισμούς. Οι περισσότεροι είτε προσπαθούν να αναπαράγουν το «παιδικό τους δωμάτιο», είτε αντιμετωπίζουν τον χώρο σαν ένα δωμάτιο ξενοδοχείου. Η πρώτη κατηγορία προκειμένου να αισθανθεί τον χώρο πιο οικείο, τον γεμίζει με διάφορα αντικείμενα (συνήθως διακοσμητικά) που υπήρχαν και στον παλιό τους χώρο, ενώ η δεύτερη ασχολείται ελάχιστα με την διακόσμηση και την διαρρύθμιση και περιορίζεται μόνο στα απαραίτητα αντικείμενα που πρέπει να έχουν στον προσωπικό τους χώρο.

Μια γενική παρατήρηση, που αφορά όλους τους χρήστες, είναι πως κανένας δεν μπορούσε να περιγράψει τον χώρο του, όταν αυτό του ζητήθηκε. Μια πιθανή εξήγηση για αυτό το γεγονός είναι ότι κανένας χώρος δεν απέκτησε την μορφή του συνειδητά από τον χρήστη του. Η διαμόρφωση του κάθε χώρου θα έγινε σταδιακά και ανάλογα με τον τρόπο ζωής και τις ανάγκες του ατόμου που έμενε σε αυτόν. Όπως συμβαίνει και με τον προσωπικό χώρο του κάθε ανθρώπου, αυτός διαμορφώνεται από την καθημερινότητα του καθενός. Οι κινήσεις μέσα στον συγκεκριμένο χώρο, οι συνήθειες,

οι ανάγκες και οι εμπειρίες από παρόμοιους χώρους, είναι οι παράγοντες που σε βάθος χρόνου, δίνουν συγκεκριμένες ιδιότητες και χαρακτήρα σε ένα χώρο και τον κάνουν μοναδικό.

Στα δωμάτια που οι χρήστες ήταν αγόρια υπήρχε μια διαφορετική αίσθηση του χώρου από τα αντίστοιχα δωμάτια των κοριτσιών. Ήταν εμφανές πως τα αγόρια είχαν διαφορετική σχέση με τον χώρο. Τα ενδιέφερε λιγότερο η διακόσμηση του χώρου και περισσότερο η πιο εργονομική διαρρύθμισή του. Σπάνια είχαν στα δωμάτιά τους αντικείμενα χωρίς λειτουργικό χαρακτήρα και καθετί στο χώρο ήταν τοποθετημένο στη θέση που προέκυπτε από τις ίδιες τις κινήσεις του χρήστη, από τα έπιπλα μέχρι τα αντικείμενα καθημερινής χρήσης και τα ρούχα. Η αντίθετη κατάσταση επικρατεί στα δωμάτια των κοριτσιών. Σε αυτά, ο χώρος είναι συνήθως πλημμυρισμένος από διάφορα μικροαντικείμενα με καθαρά διακοσμητικό σκοπό.

Γενικά υπάρχει μια κοινή αντιμετώπιση της διαρρύθμισης του χώρου, που πηγάζει και από τα ήδη υπάρχοντα αντικείμενα, με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα δωμάτια. Το μικρό ψυγείο που υπάρχει στα δωμάτια, έχει συνδεθεί στην συνείδηση των χρηστών ως το σημείο αναφοράς για την δημιουργία γύρω από αυτό ενός χώρου που θα φιλοξενεί τις χρήσεις της κουζίνας της «κατοικίας» τους. Γι' αυτό στις περιπτώσεις των δωματίων που το πάνω μέρος του ψυγείου είναι άδειο, γεμίζει με αντικείμενα που φτιάχνουν με μικρή πρόχειρη κουζίνα, ενώ στις περιπτώσεις που ο χώρος αυτός έχει ήδη καταληφθεί από την συσκευή της τηλεόρασης, οι χρήστες μεταφέρουν τη λειτουργία της κουζίνας στις πιο κοντινές επιφάνειες, όπως είναι το γραφείο ή τα ράφια ή η συρταριέρα που συνήθως μεταφέρεται και πιο κοντά στο ψυγείο. Παράλληλα, σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, μια από τις παραπάνω επιφάνειες, λειτουργεί συμπληρωματικά στον «κύριο» χώρο της κουζίνας, προς αποθήκευση του σχετικού εξοπλισμού. Επίσης, κατά την ίδια λογική, ο χώρος του μπάνιου, χρησιμοποιείται και για την φύλαξη των διαφόρων σύνεργων καθαρισμού, από όλους τους χρήστες.

Ακόμα, η επιφάνεια του γραφείου, έχει «φιλοξενήσει» διάφορες χρήσεις, ανάλογα με τις ανάγκες και τον τρόπο ζωής του χρήστη. Συνήθως τα άτομα που οι σχολές του και οι ασχολίες τους, σχετίζονται με τη χρήση υπολογιστή ή με το διάβασμα βιβλίων, χρησιμοποιούν το γραφείο ως επιφάνεια εργασίας, ενώ άτομα από σχολές, το αντικείμενο των οποίων είναι περισσότερο πρακτικό,

δεν περιορίζονται μόνο σε αυτή τη μικρή επιφάνεια και επεκτείνονται και σε άλλα σημεία του δωματίου, όπως παραδείγματος χάρη το πάτωμα. Οι συνήθειες των χρηστών καθορίζουν επίσης τη χρήση αυτής της επιφάνειας. Κάποια άτομα προτιμούν να διαβάζουν ή να ασχολούνται με τις καθημερινές τους συνήθειες, όχι καθισμένα στην καρέκλα του γραφείου, αλλά ξαπλωμένα στο κρεβάτι, στο οποίο πιθανά να δίνουν τις ιδιότητες ενός καναπέ. Σε τέτοιες περιπτώσεις το γραφείο φέρει άλλες χρήσεις, όπως προέκταση του χώρου της κουζίνας ή αποθηκευτικός χώρος.

Τέλος, η διαρρύθμιση των χώρων επηρεαζόταν και από την ανάγκη των χρηστών για ομαδικές δραστηριότητες. Σε πολλές περιπτώσεις τα έπιπλα άλλαζαν θέση έτσι ώστε να εξυπηρετούν καλύτερα την ύπαρξη παραπάνω από ενός χρηστών.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ

#105

Γένους: Θ

Ηλικία: 18

Τόπος καταγωγής: Σέρρες

Σχολή: Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 11

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Στο δωμάτιο ο χρήστης βρίσκεται λίγες ώρες. Τα καλλυντικά είναι τοποθετημένα στην άκρη του γραφείου για να μπορεί να τα παίρνει εύκολα, ενώ ο υπολογιστής είναι στο κομοδίνο, δίπλα στο κρεβάτι, επειδή διαβάζει κυρίως στο κρεβάτι. Επίσης, υπάρχουν διάφορα διακοσμητικά στο δωμάτιο και χαλάκια για να μην είναι «μουντό». Διαβάζει κυρίως στις εξεταστικές και το γραφείο το χρησιμοποιεί για να καθαρογράψει κάποιες σημειώσεις για μια κοπέλα. Στο συρτάρι του κομοδίνου, βρίσκονται αντικείμενα καθημερινής χρήσης, π.χ. φορτιστές, ώστε να μπορεί να τα βρει γρήγορα και να είναι και κοντά της, όταν βρίσκεται στο κρεβάτι.

Παρατηρήσεις: Η συρταριέρα έχει μεταφερθεί δίπλα στο ψυγείο και σε συνδυασμό με αυτό έχουν φτιάξει τον χώρο της «κουζίνας». Στο μπάνιο είναι τα είδη καθαρισμού. Στα ράφια υπάρχουν κάποια βιβλία και διάφορα αντικείμενα καθημερινής χρήσης. Στο γραφείο έχει όλα τα πράγματα που μπορεί να χρειαστεί καθημερινά, κυρίως για να ετοιμαστεί και να βγει από το δωμάτιο. Εκτός από τα καλλυντικά της, εκεί βρίσκονται και οι τσάντες της, για να τις παίρνει πιο εύκολα φεύγοντας. Η ίδια ανέφερε ότι της λείπει ένας καναπές από τον χώρο και ίσως γι' αυτό χρησιμοποιεί τόσο συχνά το κρεβάτι, ενώ ο χώρος του γραφείου λειτουργεί περισσότερο σαν αποθηκευτικός χώρος. Τα παπούτσια είναι στην σειρά κάτω από το κρεβάτι και όπως και τα υπόλοιπα πράγματα του χρήστη είναι σε εμφανή θέση και εύκολα προσβάσιμα. Όλη η διαρρύθμιση του χώρου δίνει την αίσθηση ότι ο χρήστης είναι πάντα σε ετοιμότητα για να βγει από το δωμάτιο.

#115

Γένους: Α

Ηλικία: 19

Τόπος καταγωγής: Εύβοια

Σχολή: Μηχανολόγων Μηχανικών

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 8

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Για τον χρήστη το δωμάτιο χρησιμεύει ως «ορμητήριο», και τις ελάχιστες ώρες που περνάει εκεί είτε κοιμάται, είτε είναι στον υπολογιστή. Τα περισσότερα πράγματά του είναι στην βαλίτσα, ώστε να είναι πάντα έτοιμος να φύγει. Τα βιβλία που δεν διαβάζει είναι μέσα σε σακούλες και τα χρησιμοποιεί ως βαράκια.

Παρατηρήσεις: Στον χώρο υπάρχουν τα απολύτως απαραίτητα. Ο χρήστης τον περισσότερο καιρό βρίσκεται στον τόπο καταγωγής του. Το δωμάτιο είναι για αυτόν ένα προσωρινό κατάλυμα για το χρονικό διάστημα που βρίσκεται στην πόλη. Το μπάνιο είναι το σημείο στο δωμάτιο με τα περισσότερα προσωπικά αντικείμενα και αυτό γιατί αυτά είναι και τα απαραίτητα πράγματα που φέρει κανείς μαζί του όπου και να πάει. Το δωμάτιο βρίσκεται σε μια μόνιμη «κατάσταση αναχώρησης».

#119

Γένους: Α

Ηλικία: 20

Τόπος καταγωγής: Αθήνα

Σχολή: Γεωπονίας Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 9

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Στο δωμάτιο μένει ελάχιστα. Φιλοξενεί συχνά άλλα άτομα, γι' αυτό έχει και ένα ράντζο στο δωμάτιό του. Επειδή καπνίζει κάθεται στο γραφείο του για να είναι δίπλα στο παράθυρο.

Παρατηρήσεις: Στα ράφια του υπάρχουν τα βιβλία του και τα είδη της κουζίνας. Ο χρήστης παράλληλα με την σχολή του, δουλεύει και γι' αυτό περνά λίγες ώρες στο δωμάτιο του και κατ' επέκταση, στο χώρο υπάρχουν μόνο τα απαραίτητα αντικείμενα και πάνω στο γραφείο ο υπολογιστής του και τα τσιγάρα του, δηλαδή τα αντικείμενα που χρησιμοποιεί πιο συχνά. Όλα τα καθαριστικά είδη βρίσκονται μέσα στο μπάνιο, όπου στον νιπτήρα υπάρχει και καθαριστικό για τα πιάτα, ένδειξη ότι χρησιμοποιείται και ως νεροχύτης για τα πιάτα.

#120

Γένους: Θ

Ηλικία: 19

Τόπος καταγωγής: Άρτα

Σχολή: Παιδαγωγικό

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 14

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Ο χώρος έχει διαμορφωθεί ώστε να εξυπηρετεί τις ανάγκες του χρήστη. Έχει τοποθετήσει τα αντικείμενα περίπου όπως τα είχε και στο σπίτι της. «Τα βιβλία έχουν μπει στα ράφια, στο ψυγείο πάνω είναι τα πράγματα της κουζίνας και τα αγαπημένα μου αντικείμενα είναι στο κομοδίνο». Στο δωμάτιο έχουν μπει πολλά διακοσμητικά, επειδή προτιμά τον χώρο της να μην είναι άδειος. Φιλοξενεί κόσμο και μαζεύονται συχνά με τις φίλες της στο δωμάτιο.

Παρατηρήσεις: Το μπάνιο είναι μεγαλύτερο από των υπόλοιπων δωματίων, ίσως και για αυτόν τον λόγο να είναι πιο γεμάτο από τα υπόλοιπα μπάνια. Το δωμάτιο έχει έντονη την τάση για διακόσμηση, που θυμίζει πολύ το «παλιό δωμάτιο» του χρήστη.

#210

Γένους: A

Ηλικία: 19

Τόπος καταγωγής: Θεσσαλονίκη

Σχολή: Ιστορίας Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας (Ι.Α.Κ.Α.)

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 13

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Στον χώρο δεν έγιναν αλλαγές, «δεν ενδιαφέρομαι πολύ για τον χώρο». Οι βασικές συνήθειες του χρήστη, όταν βρίσκεται στο δωμάτιο, είναι η τηλεόραση, ο υπολογιστής του, αλλά και να παίζει μουσική με την κιθάρα του.

Παρατηρήσεις: Ο χώρος δεν έχει πολλά πράγματα. Υπάρχουν τα βιβλία του χρήστη στην συρταριέρα ακριβώς δίπλα από το γραφείο, ενώ πάνω στο γραφείο ο ηλεκτρονικός υπολογιστής καταλαμβάνει όλη την επιφάνεια (είναι μια από τις κύριες συνήθειες του χρήστη). Το πάνω μέρος του ψυγείου χρησιμοποιείται ως κουζίνα, ενώ το μπάνιο έχει όσα αντικείμενα σχετίζονται με την καθαριότητα. Οι αγαπημένες συνήθειες του είναι και αυτές που γεμίζουν τον χώρο.

#212

Γένους: A

Ηλικία: 18

Τόπος καταγωγής: Τρίκαλα

Σχολή: Γεωπονίας Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 15

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Κάνει συχνά αλλαγές στην διαρρύθμιση του χώρου. Στο συγκεκριμένο δωμάτιο μαζεύονται συνήθως αρκετά άτομα και ο χώρος έχει διαμορφωθεί ώστε να μπορεί να τα χωράει και να μπορούν όλοι μαζί «να βλέπουν άνετα ταινίες». Το κρεβάτι είναι σε τέτοια θέση ώστε με μια μικρή μετακίνηση προς τα πίσω να μετατρέπεται σε «καναπέ», για να κάθεται όλη η παρέα.

Παρατηρήσεις: Τα είδη της κουζίνας έχουν χωριστεί σε δύο σημεία. Μερικά βρίσκονται πάνω στα ράφια, ενώ άλλα πάνω στο ψυγείο. Λίγα βιβλία βρίσκονται σε ένα μικρό σημείο στο ένα ράφι, ενώ τα υπόλοιπα είναι ακουμπισμένα στο πλάι του γραφείου. Όλο το χώρο του γραφείου καταλαμβάνει ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, το κύριο μέσο διασκέδασης του χρήστη και των φίλων του, όταν βρίσκονται στο δωμάτιο. Το μπάνιο είναι ο χώρος φύλαξης των ειδών καθαρισμού.

#214

Γένους: Θ

Ηλικία: 18

Τόπος καταγωγής: Γιαννιτσά

Σχολή: Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 16

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: «Προσπαθώ να είναι διάσπαρτα παντού πράγματά μου, για να νιώθω πιο οικεία». Τα τρόφιμα είναι πάνω στο ψυγείο, τα καλλυντικά στο γραφείο για μεγαλύτερη ευκολία, ενώ τα υπόλοιπα προσωπικά αντικείμενα καθημερινής χρήσης είναι πάνω στα ράφια «για να τα βλέπω πιο εύκολα, να τα ξεχωρίζω και να τα παίρνω αμέσως».

Παρατηρήσεις: Στο δωμάτιο δεν υπάρχουν πολλά διακοσμητικά αντικείμενα. Η χρήστης δημιουργεί μια πιο «ζεστή» ατμόσφαιρα έχοντας από λίγα αντικείμενα σε κάθε επιφάνεια και με το χαλί που καλύπτει όλη την επιφάνεια του πατώματος. Φιλοξενεί κόσμο και ο χώρος με την απλότητά του διευκολύνει σε αυτό, αλλά και στις περιπτώσεις που «μαζεύονται με φίλες για ταινία».

#216

Γένους: Θ

Ηλικία: 19

Τόπος καταγωγής: Δράμα

Σχολή: Αρχιτεκτονική

Ώρες εντός δωματίου κατά μέσο όρο: 11

Περιγραφή χώρου από τον χρήστη: Δεν έχει πολύ αποθηκευτικό χώρο και γι' αυτό δημιούργησε χώρο για τα υλικά της χρησιμοποιώντας ένα συρτάρι από την ντουλάπα. Άλλαξε την κουρτίνα («Να φύγει η απαίσια κουρτίνα!») και διόρθωσε αυτοσχέδια το μάκρος που δεν ταίριαζε με το ύψος της μπαλκονόπορτας. Μετακίνησε το κρεβάτι για δύο λόγους: 1. λόγω του καλοριφέρ και 2. επειδή πριν ήταν πολύ κενός και έτσι έγινε πιο «ζεστός».

Παρατηρήσεις: Ένα από τα ράφια είναι αφιερωμένο στα είδη κουζίνας και το άλλο είναι η βιβλιοθήκη της. Διαμόρφωση κενού χώρου με δικές της καρέκλες σε χώρο καθιστικού. Το καθιστικό της είναι και ο χώρος εργασίας της («Δουλεύω πολύ στο κρεβάτι και κάτω στο πάτωμα»), ενώ το γραφείο

της, έχει μετατραπεί σε κουζίνα. Αν και γενικά έχει πολλά δικά της πράγματα στον χώρο (μακέτες, κατασκευές, προσωπικά αντικείμενα), οι τοίχοι είναι άδειοι, επειδή «είναι μια προσωρινή κατοικία». Το πάνω μέρος της συρταριέρας είναι αφιερωμένο στα διάφορα είδη καλλωπισμού και προσωπικής υγιεινής, ένα είδος πρόχειρου boudoir. Στο μπάνιο, βρίσκονται όλα τα αντικείμενα που είναι σχετικά με την καθαριότητα, αλλά και αρκετά περιοδικά. Γενικά στον χώρο υπάρχουν πολλά προσωπικά αντικείμενα, ακόμη και έπιπλα, χαλάκια και πολύ χρώμα. Είναι αρκετά εμφανής η τάση του χρήστη να δημιουργήσει ένα πιο οικείο περιβάλλον, σύμφωνα με το προσωπικό του γούστο. Να φτιάξει μια ανάμνηση του σπιτιού του ίσως παρά την επίγνωση του προσωρινού που είναι αισθητή στον χώρο (άδειοι τοίχοι, αποθήκευση σε σακούλες, περιορισμός στα ελάχιστα απαραίτητα αντικείμενα).

